

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 52C/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616209026
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Roštárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:2616209026.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v sporovej veci žalobcu: T. W., A.. XX.XX.XXXX, X.. I. Y. P. XXX/X, X., zast. : Mgr. Daniel Milić, usadený euroadvokát, Horní 10, Havlíčkov Brod, sídlo v Slovenskej republike Mokry Háj 220, Mokry Háj, IČO : 42 285 992, proti žalovaným: 1. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, IČO : 00 166 448, 2. Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade z a m i e t a.
- II. Súd žalobu voči žalovanému v 2. rade z a m i e t a.
- III. Žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Senica sa žalovaný domáhal od žalovaného náhrady škody vo výške 2.287,14 eur, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur a primeranú satisfakciu vo výške 5.000 eur, a to všetko titulom nesprávneho úradného postupu v trestnom konaní.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresná prokuratúra Bratislava II podala na Okresný súd Bratislava II obžalobu, ktorá bola doručená dňa 20.08.2013 za trestný čin vydierania spolupáchatelstvom. Rozsudkom zo dňa 16.10.2014, sp. zn. 1T/10/2013 bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Prokurátor sa odvolal a o odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 12.05.2015, sp. zn. 3To/8/2015, ktorým odvolanie zamietol. Prokurátor nekonal v súlade s platnými právnymi predpismi. Je daný priestor na uplatnenie nároku aj voči Ministerstvu vnútra SR ako orgánu štátnej správy vo veciach Policajného zboru, teda aj vyšetrovateľov, avšak žalobca vychádza z koncepcie, že prokuratúra dozoruje vyšetrovanie. Trestné stíhanie bolo založené len na výpovediach poškodených, pričom ich výpovede trpeli rozpormi, a to už vo fáze prípravného konania. Výsledky vyšetrovania neodôvodňovali dostatočne postavenie žalobcu pred súd. Prokurátor bol v dôkaznej núdzi, a preto mal konať v súlade s princípom in dubio pro reo. Žalobcovi vznikla majetková škoda spočívajúca v trovách konania za zastupovanie advokátom Marekom Parom, a to vo výške 2.287,14 eur, a taktiež mu vznikla nemajetková ujma spočívajúca v poškodení dobrého mena vo výške 5.000 eur. Bola znížená dôstojnosť a vážnosť žalobcu v spoločnosti a bol nútený ukončiť svoje podnikanie. Žalobca zároveň požaduje aj primeranú satisfakciu vo výške 5.000 eur z dôvodu neprimerane dlhého trvania trestného konania, hoci vec nebola právne zložitá. Celková škoda, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom predstavuje sumu 12.287,14 eur. Žalobca uvádza, že dňa 03.11.2015 podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 03.11.2015 na Ministerstvo spravodlivosti SR.

Dňa 12.11.2015 Ministerstvo spravodlivosti oznámilo, že žiadosť postúpilo na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, nakoľko Ministerstvo nie je príslušné na konanie vo veci. Dňa 24.11.2015 bola žiadosť z Generálnej prokuratúry späť postúpená na Ministerstvo spravodlivosti, s tým, že nie je vecne príslušná. Dňa 30.11.2015 bola vec z Ministerstva spravodlivosti opätovne predložená Generálnej prokuratúre. Dňa 30.11.2015 Generálna prokuratúra oznámila, že žiadosť neprerokuje, nakoľko nie sú splnené podmienky na postup podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z. z., s tým že nárok si má uplatniť na súde.

3. Žalovaný v 1.rade vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 07.09.2017 uviedol, že žalobca žiadal v žiadosti o predbežné prerokovanie nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia Okresnej prokuratúry. V žalobe sa však domáha nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu. Za nesprávny úradný postup považuje podanie obžaloby na súd. Žalobca v žalobe žaluje nesprávny subjekt. Žalovaná mala byť Slovenská republika, ktorá je zastúpená Generálnou prokuratúrou. Generálna prokuratúra nie je pasívne vecne legitimovaná. Podľa judikatúry, ak dôjde k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, za nezákonné rozhodnutie sa považuje uznesenie o vznesení obvinenia. Žalobca namietal podanie obžaloby prokuratúrou. Obžaloba nie je rozhodnutím. Oslobodením sa obžaloba nezrušuje, ani nemení, preto nemôže ísť o nezákonné rozhodnutie v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Podanie obžaloby nemožno považovať ani za nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. V žalobe nie sú uvedené žiadne dôkazy, že žalobca využil oprávnenie o preskúmanie postupu vyšetrovateľa. Z titulu vznesenia obvinenia si však žalobca neuplatnil náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Doklady o vklade preukazujú, že na účet obhajcu boli vložené peňažné prostriedky, avšak suma 162 eur bola dňa 18.11.2018 vložená D. Š.. Nie je pripojené vyúčtovanie trov obhajoby, preto nie je možné určiť, aké úkony žalobca uhradil obhajcovi. Daňové priznanie nepreukazuje, že v príčinnej súvislosti prišlo k nemajetkovej ujme, ani to, že v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním prišlo k ukončeniu podnikateľskej činnosti žalobcu.

4. Žalovaný v 2.rade bol do konania pripustený uznesením zo dňa 04.04.2019, č. k. 52C/49/2017-187. Žalovaný v 2.rade vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že vznáša námietku premlčania nároku na náhradu škody ako aj nemajetkovej ujmy. Uznesenie o pripustení vstupu žalovaného v 2.rade bolo žalovanému v 2.rade doručené dňa 25.04.2019, právoplatnosť nadobudlo dňa 30.04.2019. Voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie dňa 10.01.2008 a obžaloba bola podaná dňa 19.08.2013 a oslobodzujúci rozsudok sp. zn. 1T/106/2013 zo dňa 16.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3To/8/2015 z 12.05.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2015. Právo na náhradu škody / nemajetkovej ujmy z titulu uznesenia o vznesení obvinenia sa premlčalo podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 uplynutím 10 rokov odo dňa, kedy mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia z 10.01.2008. 10 ročná objektívna lehota aj s pripočítaním 6 mesiacov uplynula pred 04.04.2019. Žaloba z titulu nesprávneho úradného postupu mala byť najneskôr podaná v subjektívnej 3-ročnej lehote do 13.11.2018 (tri roky od právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku plus 6 mesiacov. Subjektívna lehota nemôže skončiť neskôr ako objektívna lehota. Môže skončiť najneskoršie s ňou. Návrh na pristúpenie žalovanej v 2.rade predložil žalobca súdu dňa 27.02.2019.

5. V replike žalobca uviedol, že trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní vychádzajú z výpočtu podľa advokátskej tarify a to za úkony, ktoré advokát vykonal v trestnom konaní a sú súčasťou trestného spisu. Čiastku 162 eur D. Š. uhradila na základe poverenia od žalobcu. Nárok na náhradu škody by mal byť žalobcovi uhradený bez ohľadu na to, z akého titulu ho uplatnil.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesom právnych zástupcov strán sporu, písomných podaní strán sporu, ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Z rozsudku sp. zn. 1T/106/2013-397 zo dňa 16.10.2014 (č. I. 5) vyplýva, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby pre zločin vydierania spolupáchatelstvom.

8. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.05.2015, sp. zn. 3To/8/2015 (č. I. 12) vyplýva, že odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava II bolo zamietnuté.

9. Z pripojeného trestného spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 1T/106/2013 vyplýva, že uznesením zo dňa 10.01.2008, č. k. ČVS: E.-XXXX/X-E.-W.-XXXX-P. bolo voči žalobcovi

vznesené obvinenie za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 a ods. 2 písm. d) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Žalobcovi bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené dňa 18.01.2008. Sťažnosť žalobcu o vznesení obvinenia bola uznesením zo dňa 23.04.2008, č. k. XPv XXX/XX-XX zamietnutá. Dňa 19.08.2013 podala Okresná prokuratúra Bratislava II obžalobu na Okresný súd Bratislava II, kde bola doručená dňa 20.08.2013.

10. Z vkladu hotovosti zo dňa 22.02.2012 (č. I. 19) vyplýva, že žalobca vložil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX, ktorý patrí P. F. sumu 162 eur.

11. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX (č. I. 20) vyplýva, že P. P. P. F. vyúčtoval žalobcovi sumu 162 eur.

12. Z vkladu hotovosti zo dňa 18.11.2011 (č. I. 21) vyplýva, že žalobca vložil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX, ktorý patrí P. F. sumu 162 eur.

13. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX (č. I. 22) vyplýva, že P. P. P. F. vyúčtoval žalobcovi sumu 162 eur.

14. Z vkladu hotovosti zo dňa 07.0.2011 (č. I. 23) vyplýva, že žalobca vložil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX sumu 156 eur.

15. Z vkladu hotovosti zo dňa 16.07.2015 (č. I. 24) vyplýva, že žalobca vložil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX, ktorý patrí P. F. sumu 701,14 eur.

16. Z vkladu hotovosti zo dňa 18.11.2011 (č. I. 25) vyplýva, že žalobca vložil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX, ktorý patrí P. F. sumu 500 eur.

17. Z vkladu hotovosti zo dňa 18.11.2011 (č. I. 26) vyplýva, že žalobca vložil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX, ktorý patrí P. F. sumu 606 eur.

18. Z daňového priznania žalobcu za rok 2014 (č. I. 27) vyplýva, že výsledok jeho hospodárenia bol vo výške 115,60 eur.

19. Zo žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku, žiadosti o úhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní podľa predpisu č. 514/2003 Z. z., zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (č. I. 38) vyplýva, že žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil na Ministerstve spravodlivosti.

20. Z listu MS SR zo dňa 12.11.2015 adresovaného GP SR vyplýva (č. I. 41), že došlo k postúpeniu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z dôvodu, že MS SR nie je vecne príslušné na konanie.

21. Z listu GP SR zo dňa 24.11.2015 adresovaného MS SR (č. I. 42) vyplýva, že došlo k postúpeniu veci späť na MS SR z dôvodu, že GP SR nie je vecne príslušná na konanie o predbežnom nároku na náhradu škody.

22. Z listu zo dňa 30.11.2015 MS SR adresovaného GP SR (č. I. 43) vyplýva, že MS SR vrátilo žiadosť o prerokovanie na prerokovanie nároku na náhradu škody späť na GP SR.

23. Z listu GP SR zo dňa 03.12.2015 adresovanej žalobcovi (č. I.45) vyplýva, že žalovaný v 1.rade neprerokuje žiadosť o nárok na náhradu škody a odkázal žalobcu na súdne konanie.

24. Z čestného prehlásenia vyplýva, že D. Š. čestne vyhlasuje, že finančné prostriedky vo výške 162 eur, ktoré vložila na účet P. P. F. patrili žalobcovi.

25. V priebehu konania žalobca ďalej uviedol, že nárok si uplatňuje v súvislosti s nezákonným rozhodnutím orgánu štátnej moci Okresnej prokuratúry, a to rozhodnutiu prokurátora o zamietnutí sťažnosti žalobcu ako obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 21.01.2008. Nezákonné bolo aj podanie obžaloby na Okresný súd Bratislava II. Žalovaný sa nemôže zbaviť zodpovednosti ani argumentáciou na formálny výklad ustanovenia § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o absencii zrušujúceho

rozhodnutia nezákonného rozhodnutia prokurátora. Uviedol jednotlivé položky právneho zastúpenia, ktoré vykonal obhajca v trestnom konaní.

K námietke premlčania vznesenej žalovaným v 2.rade uviedol, že táto nie je dôvodná. Rozhodnutie, ktoré má na mysli zákon je predovšetkým obžaloba. Od toho okamihu je potrebné počítat lehotu 10 rokov. I keby bol nárok premlčaný, nie je možné jeho premlčanie priznať, lebo by bol v rozpore s dobrými mravmi. Nie je chybou žalobcu, že konanie trvalo viac ako 7 rokov. Pokiaľ by súd akceptoval námietku premlčania vznesenú žalovaným v 2.rade má za to, že zaplatenie žalovanej sumy má byť uložené žalovanému v 1.rade.

26. V priebehu konania žalovaní v 1. a 2.rade ďalej uviedli, že pokiaľ ide o požadovanú náhradu trov trestného konania zo strany, tak tieto trovy nie sú presne uvedené a špecifikované, (napr. položkovito), keď žalobca môže žiadať menej ako mu bolo priznané, ale nie viac. Nedošlo k žiadnemu pochybeniu a nezákonnosti v prípravnom konaní a toto ani žalobca nenamieta. Namieta, že prokurátor namiesto vrátenia veci vyšetrovateľovi do prípravného konania na doplnenie dokazovania, podal obžalobu. Má za to, že aj s poukazom na trestný poriadok a aj judikatúru prokuratúr, pokiaľ by na vrátenie veci nikam nevedlo, musí podať obžalobu a v takomto prípade keď jestvujú dve línie dôkazov a to aj v prospech aj v neprospech obžalovaného. Tento postup schválil aj súd, keď žalobu prijal na ďalší postup, nevrátil ju prokuratúre, ani nezastavil konanie, ale vo veci vytýčil pojednávanie, preto má za to, že postup prokuratúra bol zákonný. Žalovaný v 1.rade opätovne namieta svoju pasívnu vecnú legitimitáciu. Žalovaný v 2.rade zotrval na vznesenej námietke premlčania.

27.Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

28. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

29. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

30. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

31. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

32. Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

33. Podľa § 15 ods. 1 a ods. 2 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

34. Podľa § 16 ods. 4, prvá veta, citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

35. Podľa § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 citovaného zákona, účinného v čase vydania rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

36. Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

37. Podľa § 19 ods. 2 citovaného zákona, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

38. Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

39. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

40. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak je stranou štát, v žalobe sa označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná. Ak je stranou štátny orgán, v žalobe sa označuje uvedením názvu tohto štátneho orgánu.

41 S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je voči žalovanému v 1.rade a 2.rade nedôvodná.

42. Žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému v 1.rade neskôr aj voči žalovanému v 2.rade domáhal voči žalovaným nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, a to postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II. Súd má preukázané, že voči žalobcovi bola Okresnou prokuratúrou Bratislava II podaná na Okresný súd Bratislava II dňa 20.08.2019 obžaloba. Žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 1T/106/2013-397 zo dňa 16.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.05.2015, sp. zn. 3To/8/2015 spod obžaloby oslobodený.

43. Žalovaný v 1.rade v spore namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, keď označil v žalobe ako zodpovedný subjekt Generálnu prokuratúru SR. Predmetnú námietku žalobcu súd považuje za dôvodnú. Žalovaný v 1.rade bol v žalobe riadne označený tak, ako predpokladá Civilný sporový poriadok v ustanovení § 135 ods. 2, a takto označený subjekt ako orgán verejnej správy existuje a má procesnú spôsobilosť, preto je samostatným subjektom, ktorý môže byť nositeľom práv aj povinností a takto bol aj riadne v žalobe podanej žalobcom zastúpeným od začiatku advokátom (teda odborne spôsobilým subjektom), označený. Preto súd nemohol viesť žalobcu k tomu, aby odstránil vady podania, alebo nezrovnalosti, nakoľko by tým porušil princíp rovnosti strán v kontradiktórnom sporovom konaní. Pre úplnosť súd uvádza, že takto môže súd postupovať s poukazom na odbornú literatúru a judikatúru v

predmetnej veci iba v prípade, ak síce strana označí správny subjekt a teda štát alebo Slovenskú republiku v prípade žaloby zo zodpovednosti za škody spôsobené nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, ale uvedie napr. nesprávny orgán ktorý je oprávnený konať za štát. Vtedy je povinnosťou súdu odstraňovať tento nedostatok zastúpenia správne a jednoznačne označenej strany sporu. Označenie žalovaného v 1.rade nie je možné označiť ani ako o chybu v písaní, nakoľko z označenie žalovaného v 1.rade je jednoznačné, žalovaný v 1.rade túto skutočnosť pasívnej vecnej legitímácie ihneď namieta. Právny zástupcu žalobcu sa síce dňa 15.06.2018 domáhal zmeny strany sporu podľa § 80 CSP, čo však je procesne iný procesný úkon s inými procesnými dôsledkami. O tomto návrhu súd rozhodol tak, že ho zamietol. Súd v tejto súvislosti akcentuje, že je vecou žalobcu, koho označí ako žalovaných. Žalobca pôvodne označil len žalovaného v 1.rade ako subjekt na strane žalovaných, a v ďalšom priebehu konania navrhol prístupenie ďalšieho subjektu a to žalovaného v 2.rade, ktorého vstup do konania na strane žalovaných súd pripustil. Preto je dôvodné prisvedčiť námietke žalovaného v 1.rade, že v predmetnej veci nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko pokiaľ ide o nároky uplatnené podľa zákona č. 514/2003 Z. z. tak zodpovednostným subjektom je vždy štát, a preto subjektom, ktorý je pasívne vecne legitimovaný je teda štát - Slovenská republika, nie štátne orgány, ktoré môžu byť iba oprávnené v zmysle zákona za štát konať. S poukazom na uvedené súd žalobu voči žalovanému v 1.rade zamietol.

44. Žalovaný v 2. rade vzniesol v spore námietku premlčania nároku žalobcu. Súd sa preto v prvom rade musel zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že voči žalobcovi bolo uznesenie vznesené dňa 10.01.2008, a žalobca sa o ňom dozvedel jeho doručením dňa 18.01.2008. Týmto okamihom mu nasledovným dňom začala plynúť 10 ročná objektívna premlčacia lehota na uplatnenie žalovaného nároku. Táto uplynula dňa 19.07.2018, teda po uplynutí 10 rokov a 6 mesiacov, ktoré súd pripočítal, nakoľko lehota potrebná na predbežného prejednávania nároku (v trvaní najviac 6 mesiacov) sa podľa platnej právnej úpravy nezapočítava do plynutia objektívnej ani subjektívnej premlčacej lehoty. Žalobca bol právoplatne oslobodený spod obžaloby dňa 12.05.2015. Dňom nasledujúcim po tomto dni mu začala plynúť subjektívna 3 ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 13.11.2018, t. j. po uplynutí 3 rokov a 6 mesiacov. Pokiaľ ide o plynutie lehôt tieto súd posudzoval v súlade s rozhodovacou praxou súdov v Slovenskej republike (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.06.2016, 11Co/752/2015 a pod. Nakoľko si žalobca svoj nárok voči žalovanému v 2.rade riadne uplatnil žalobou až svojím podaním zo dňa 27.02.2019, ktorým navrhol na prístupenie ďalšieho subjektu na strane žalovaného - a to Slovenskej republiky, je zrejmé, že žaloba voči žalovanému v 2.rade bola podaná po uplynutí tak objektívnej ako aj subjektívnej (ktorá plynie v objektívnej) premlčacej lehoty. Preto súdu nezostalo iné, ako žalobu s poukazom na dôvodne vznesenú námietku premlčania voči žalovanému v 2. rade zamietnuť. Pokiaľ ide o plynutie lehôt tieto súd posudzoval v súlade s rozhodovacou praxou súdov v Slovenskej republike (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.06.2016, 11Co/752/2015 a pod.). S poukazom na vyššie uvedené sa potom súd ďalej ani nezaoberal ďalšími skutkovými tvrdeniami strán sporu.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancii po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. V spore úspešní žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Nakoľko však sami uvádzajú, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňujú a taktiež im žiadne trovy v konaní nevznikli a nevyplývajú zo spisu), tak súd v súlade s princípom racionality žalovaným v 1.rade a 2.rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.